

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši sedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Rudolfa Kirbihi, „Gledališka stolba“.

Upriavništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželne komisije za obrtni pouk.

Minister za uk in bogočastje, dr. pl. Gantsch, izdal je dné 3. t. m. ukaz, ki je dokaj važen za razvoj obrtnega pouka. Spoznal je, kakor sam pravi v tem ukazu, obrnenem do vseh načelnikov deželnih vlad, izimši Nižo-Avstrijo, Galicijo in Dalmacijo, da naučni upravi od deželnih vlad ne prihajajo po temeljitosti in natančnosti takšna poročila, katera so potrebna glede na važni pouk v obrtni stroki. Resnica pa je tudi, veli nadalje, da se vprašanja glede obrtnega pouka dadé odgovarjati večjidel le na podlagi konkretnega strokovnjaškega izkustva in znanja, da pa v to svrhu deželnim vladam tačas ne dostaje uradnikov. Pomoč boče minister pripraviti s tem, da bode slehernemu načelniku deželne vlade imenoval nekaj zaupnih mož ali večakov — svetnikov —, ki so zvedeni na polji obrtne omike, narodnega gospodarstva ali tehnike in bodo torej znali deželni vlad svetovati pri vseh važnejših vprašanjih obrtnega pouka.

Ta ukaz stopi v moč s 15. dnem septembra, začetkom novega šolskega leta. Do tedaj imajo načelniki deželnih vlad predložiti zapisnik osob iz svoje kronovine, da bode minister odbral dotične večake ali svetnike. S kratka: dežele dobijo nekake komisije za obrtni pouk. Za Kranjsko in Koroško bodo v dotednici komisiji po trije, za Trst s Primorjem in Štajersko po štirje svetniki.

Nova ta uredba bode gotova koristna razvoju obrtnega pouka v posameznih deželah, ker bodo na ta pouk kolikor toliko uplivali s svojimi mnenji in sodbami odbrani možje, kateri poznačajo razmere dotične kronovine in specjalne njene potrebe glede na obrtni pouk. Deželni avtonomisti pa tudi sodijo, da je trdi centralistični minister dr. pl. Gantsch s tem ukazom odjenjal nekoliko v svojem centralizmu in birokratizmu, in da smo se z novo uredbo približali trohico pravnemu stališču, po katerem obrtni pouk ne spada v kompetenco državnega zbora, nego v delokrog deželnih zborov. „Der Landgraf ist einmal weich geworden“, pravi „Politik“, kar pa ni naše

mnenje. Ukaz sam poudarja kako odločno, da ostane metoda uprave za obrtni pouk jednotna, da se nemaj za nič premakniti dosedanje meje kompetence in da se nič ne premeni v delokrogu centralne komisije in centralnega nadzorstva za obrtni pouk. Tudi bodo nove deželne komisije smelesamo s vedovati, ne pa sklepatis z definitivno močjo. Napredka v avtonomističnem duhu bode tedaj jako pičla mera. Mi, ki se z narodnega stališča pri obstoječih razmerah sploh ne moremo ogrevati za deželno avtonomijo, pa se bojimo, da bode vsled nove uredbe za slovenski obrtni pouk prav slabo. Da bodo Slovenci v deželnih komisijah za Koroško, Štajersko, Trst s Primorjem dobili zastopnike, ki bi svetovali za Slovence obrtni pouk na podlagi materinega jezika, ki bi se tedaj poganjali za slovenske obrtne šole, prav zelo in po pravici dvojimo. Kar se bode tedaj po novi uredbi za obrtni pouk praktičnega v naših kronovinah svetovalo in ukrenilo, ne bode se za nas zvršilo, ker se bode zvršitev silila na nenaravnej podlagi, v šolah, ki ne bodo poznale materinega našega jezika. In tako se zgodi, najbrže tudi v tem slučaju, da za veliko večino Slovencev obveljajo le — dobra načela!

Položaj na Angleškem.

Angleži so pred vsem dobri trgovci. Po vsej morjih plavajo angleške ladje. Angleško trgovsko brodovje je res tako mnogobrojno, kakor nobeno drugo na svetu. Vsa angleška politika je dosedaj merila na to, da se utrdijo tla angleški trgovini in se je pridobe nova pota. Prevelika skrb za trgovino je pa uzrok, da so se zanemarjale druge važne zadeve in baš sedaj že kaže Anglia kaj žalosten prizor.

Skrbelo se ni za kmetijstvo. Svobodna trgovina je hudo škodovala angleškemu poljedelstvu. Kmetijski pridelki so se začeli kako po ceni uvažati iz Amerike, Indije in Avstralije, po katerih deželah so pogoji za kmetijstvo dokaj ugodnejši nego na Angleškem. Živila se ceneje od drugod privaža, nego bi jo mogel izrejati angleški posestnik, žito ceneje, nego se more prideleti v Angliji.

Naravna posledica je bila, da je začel kmetski stan pešati. Pa kaj so se zato brigali angleški bogatini, saj je trgovina in velika obrtnija donašala velike dobičke. Lepa zemljišča leže neobdelana ker ni dobiti zakupnikov, druga so se spremeniла v pašnike ali pa premenila v parke za divjačino. Mej kmetijskim prebivalstvom začela se je pojavljati velika revščina in to ne le na Irske ampak tudi v Angliji in Škotskem. Skoro vsako leto nekaj ljudij umrje za lakoto, ker si zaradi neugodnih narodno-gospodarskih razmer ne morejo pridobivati živeža.

To pa ima še drugo slabo stran. Ker se doma ne prideluje dovolj živeža, bi nastala bitro po vsej državi lakota, ko bi nekaj časa ne mogli dovažati blaga iz drugih dežel. Recimo, da bi imela Anglija vojno s kako mogočno državo. Sovražnik bodo pred vsem gledal, da uniči trgovino. Povsod bodo sovražne vojne ladje zasedovali angleške trgovske ladje, dobro vedoč, da če s tujega prebivalstvo ne dobi živeža, bode takoj jelo stradati in pri praznem želodci pa največemu junaku upade srčnost.

Včasih ta nevarnost ni bila tako velika, ko neso druge države imele velicega brodovja. Sedaj ima pa Francija tako izvrstno mornarico. Nemško vojno brodovje je v tehničnem oziru mnogo boljše od angleškega. Rusija tudi hitro pomnožuje svoje vojne ladje. Zadnja orientalska vojna je tudi pokazala, da so Rusi dobrí pomorščaki. Uničili so bili več turških ladij na Dunavu in Črnem morju.

Angleško vojno brodovje ima mnogo napak. Vlade so je jako zanemarile. V vojni upravi je bilo marsikaj gnijlega. Mnogo ladij, za katere so se izdali milijoni, neso niti za rabo. Mnogo več so storili Angleži za varnost Indije, nego za varstvo svoje ožje domovine. Angleška obrežja in premogovske postaje so slabo zavarovane. Če se sovražnik slednjih polasti, ne bode vse brodovje moglo nič opraviti, ker ne bode imelo kurila. Angleški generali priznavajo, če bi se sovražniku posrečilo 100.000 vojakov izkrcati kje na angleškem obrežju, da ne bode več mogoče braniti Londona.

Ker so angleška posestva razkropljena po vseh

karaš, nam pa to preseda, — nam je treba druge, pomisli! druge podirati! Dober mladenič si, a vender si le tako mehak, liberalce plemenitašek — et volatou, kakor se izraža moj otec.

— Ali se za vedno poslavljaj od mene, Evgenij? govoril je Arkadij žalostno, — in ali res nemaš drugih besed za-me?

Bazarov popraskal se je za ušesom. — Imam, Arkadij, imam druge besede, a ne izrečem jih, ker je to romantizem — to se pravi: pustoloviti. Ti se le hitro oženi, dobro si spleti svoje gnezdo in napravi mnogo otrok! Pametni bodo že radi tega, ker se bodo o pravem času rodili, ne kakor midva! Ehe! vidim da so konji že napreženi. Treba je iti! Poslovil sem se od vseh... No, kaj je? Ali bi se objela, ka-li?

Arkadij planil je svojemu bivšemu učitelju in prijatelju okoli vrata in solze polile so se mu iz očes.

— Taka je mladost! rekel je pokojno Bazarov — a zanašam se na Katarino Sergjevno. Videl boš, kako hitro te bo utešila!

— Zdravo, brate! dejal je Arkadiju že stopivsi v telego in pokazavši na dvoje kavk družno na hleva strehi sedečih: — Poglej! — uči se!

— Kaj to pomenja? vprašal je Arkadij.

— Kako? Ali tako slabo znaš prirodoslovje,

LISTEK.

Ooci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

XXVI.

(Dalje.)

Odinceva pogledala je Bazarova. Grenek na smeh drhtel je na njenem bledem lici. „Ta me je ljubil!“ mislila si je — tesno jej je postal in občutno podala mu je roko. A on jo je razumel. — Ne! rekel je in stopil korak. — Siromašen človek sem, a milosti dosihmal še nisem vsprejemal. Priporočam se, bodite zdravi!

Prepričana sem, da se ne vidiva poslednjikrat, rekla je Ana Sergjevna nehoté ginena.

— Kaj se vse ne dogodi na svetu! odgovoril je Bazarov, priklonil se in odšel.

— Ti si torej sklenil, da si spleteš gnezdo? govoril je isti dan Arkadiju, devajoč svoje stvari v kovčeg. — No, pravo je! Le bliniti bi se ti ne bilo treba! Pričakoval sem od tebe popolnem druge smeri. Ali je morebiti to tebe samega vzčudilo?

— Res, da nesem tega pričakoval, ko sem se ločil od tebe, odgovoril je Arkadij, — a čemu se

ti sam hliniš in praviš: „pravo je!“ kakor, da bi mi bilo neznano twoje mnenje o zakonu.

— Eh, dragi prijatelj! rekel je Bazarov, — kako se izražaš! Vidiš, kaj delam: v kovčegu ostalo je prazno mesto, in jaz bašem semkaj sena, tako je tudi v našem kovčagu življenja: zabašimo ga s čimer koli, da le preveč praznote ne bi bilo. Prosim te, ne bodi razjaljen: saj menda pomniš, kakega mnenja sem bil vedno o Katarini Sergjevni. Kaka ina gospodična le radi tega sluje za umno, ker umno vzdihata, ona pa si bo sama pridobilas zasluga, in sicer takih zasluga, da bo tudi tebe vzela pod svojo roko — no, to je tako in mora biti! — Zaprl je kovčeg ter ga vzdignil od tal. — Sedaj pa ti ponavljam na razstanku, ker slepiti se ni treba, — poslavljamo se za vedno, in ti sam to čutiš... ravnal si pametno; za naše grenko, trpko in postopačko življenje nesi ustvarjen. Ti nemaš predznosti, zlobe, a imaš mladostno smelost in mladosten ogenj, naši stvari to ne ugaja. Vaš brat, dvoran, ne more priti preko plemenitega razjaljenja ali plemenite odpovedi, to pa so bedarije. Vi, na primer, se ne bojujete — pa si že domišljate, kaki junaki ste, — mi pa se hočemo bojevati. In kaj je to? Naš prah izglohal ti bo oči, naše blato te bo oskrnilo, a ti nesi na nas dorasel, ti si preveč samoljuben, prijetno se ti zdi, ako samega sebe

delih sveta, so tudi vojne ladije razkropljene po vsem svetu. Ke bi se začela vojna, bi se sovražnik predno pride dosti vojnih ladij vkupe, polastil premogovnih postaj in tako ovrl vsako uspešno vojevanje po morji, preprečil vso trgovino ter izstradal deželo, kajti za toliko milijonov ljudij treba ogromno živeža, ali bi pa se polastil celo obrežij, uničil velikansko državo.

Zaradi tacih razmer pa Anglija ne more igrati nobene posebno važne uloge v Evropi ter more gledati, da se s kom ne zaplete v vojno. Druge države pa tudi morajo biti previdne, da ž njo ne sklepajo zveze, kajti lahko bi si nakopale nevarnosti, koristi bi pa nobene ne imete. Angleška bode moralna uvesti velikanska narodne-gospodarske in vojaške reforme, če si bode hotela zagotoviti obstanek svoj. Da bi pa kdaj zopet pridobila na morji nekdanjo neznosno prevago, tega pa niti najponosnej si nekdaj mogočnega Albijona ne misli.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. aprila.

V zapisnik govornikov za budgetno debato je že zapisanih več sto imen, pri čemer seveda se mnoga imena večkrat ponavljajo, ker bi mnogi govorniki radi govorili v generalni debati in že večkrat v specijalni pri raznih naslovih. Posebno se **državnozborska** levica jako zanimiva za to stvar. Iz tega je jasno, da je večina oglašenih govornikov proti budgetu. Večina se jih bode moralas tem zadovoljiti, da bodo sodelovali pri izbiranju generalnih govornikov pri posamičnih naslovih. Ko bi hoteli vsi govorniki priti na vrsto, bi budgetna debata trajala do jeseni.

Višje državno pravdništvo v Pragi je naročilo vsem podrejenim mu državnim pravdništvom, da naj ulagajo pritožbe na najviše sodišče v jeziku, kateri stranka govoriti. Ravno tako se bodo morali vsi predlogi v tiskovnih zadevah staviti v jeziku dotedne stranke.

V **Praškej** trgovskej zbornici prišlo je zaradi Liechtensteinovega predloga do hudega konfliktu med češko večino in nemško manjšino. Že v odseku so se bili Nemci spriji s Čehi. V tem so se vsi ujemali, da se učni smoter ne sme ponižati, toda Čehi so hoteli, da se trgovinska zbornica izreče v svoji resoluciji, da se urejenje ljudskega šolstva izroči deželnim zborom. V zbornici so Nemci izrekli željo, da se resolucija razkroji v dva dela in o vsakem posebej glasuje ali naj se pa zbornica kar izreče proti Liechtensteinovemu predlogu. Čehi so pa hoteli, da se glasuje o vsej resoluciji hkrat, to je, da se naj ne poniža učni smoter in da se ljudsko šolstvo izroči deželnim zborom. Ko je zbornica vsprejela resolucijo v češkem zmislu, ostavili so Nemci dvorano. Omeniti je, da se je vladni zastopnik bil izrekel za predlog nemške manjšine, da bi se o obeh delih resolucije posebej glasovalo.

Ogerski minister notranjih zadev, ki je bolhen, bode odstopil, kadar Tisza dobi kakega sposobnega naslednika. Baron Orczy je bil prevzel ta portfelj le zategadel, ker Tisza družega dobiti ni mogel. Finančno ministerstvo bode pa Tisza obdržal tako dolgo, da se zboljšajo ogerske finančne vsled premembne davčnih zakonov. Pač bode potem takem še dolgo finančni minister, kajti državne finance se nič ne boljšajo, temveč le hujšajo.

ali si pozabil, da je kavka najpoštenejša družinska tica? Primer za-te! . . . Ostanite zdravi, signore! Telega se je premaknila in oddrdrala.

Bazarov govoril je resnico. Pogovarjaje se na večer s Katjo, pozabil je Arkadij popolnoma svojega učitelja. Jel se jej že uklanjati, in Katja je to čutila ter se ni čudila. Drugi dan moral je popotovati v Marino k Nikolaju Petroviču. Ana Sergjevna ni hotela motiti mladih zaročencev in le radi spodbasti ni ju dolgo sama puščala. Velikodušno oddalila je od njiju kneginjo, ki je slišavši o skleneinem zakonu od jeze jokala. Začetkom bala se je Ana Sergjevna, da bi je njuna sreča preveč ne žalostila, a zgodilo se je popolnoma nasprotno, ta sreča je ni toliko žalostila, zanimala jo je ter jej naposlед ganila. Ana Sergjevna radovala in žalovala je radi tega ob jednem. „Vidno je imel pravo Bazarov, mislila si je, „radovednost, sama radovednost, ljubezen do mirnega življenja in egoizem . . .“

— Otroka! rekla je glasno: — ali je ljubezen res umeten čut?

A ni Katja ni Arkadij je nista razumela. Bala sta se je. Razgovor, kojega sta nehoté slišala ni jima šel iz glave. Sicer pa je Ana Sergjevna kmalu upokojila, in to jej ni bilo težko, ker se je sama upokojila.

Vnanje države.

V Vidinu je velika zbirka turških in arabskih knjig in listin, za katere se jako zanima turška vlada. Dosedaj jih je nobena **bolgarska** vlada ni hotela odstopiti. Sedanja vlada se je pa dala pogovoriti in odstopila bode turškej vladi nekaj knjig in listin, katere nemajo važnosti za zgodovino bolgarsko. Opozicija je pa sedaj zaradi tega jela napadati vlado, in je predbaciva vsled tega izdajstvo domovine. — Dosedaj v Bolgariji ni bilo nobenega penzijskega zaklada. Knez je pa sedaj odredil, da se bode častnikom po 5% odtegovačo od plače za pokojniški fond. Pa tudi za civilne uradnike se bode moralno v tem oziru kaj storiti.

Papež in Rusija se še nikakor nista spoznamu in se najbrž še ne bode takto hitro. Mej Poljaki je vzbudila veliko nevoljo vest, da se bode pri propovedih uporabljala le ruščina. Došle so o tej zadevi že pritožbe v Rim. Papež še ni konečno pritrdir tej ruski zahtevi in se bode poprej posvetoval o tej stvari s poljskimi romarji. Tudi glede vprašanja ob osnovi nunciature v Peterburgu se še papež in Rusija nista sporazumela. Papež želi, da bi nuncij dopisoval s škofi popolnem svobodno, kar pa Rusija privoliti neče.

Rusko pomorsko ministerstvo je zaukazalo mornarskim oblastvom russkih pristanišč ob Črnomorju, da naj pregledajo transportne parnike črnomorske mornarnice in poročajo, kako hitro vozijo in koliko blaga se more na nje naložiti.

Mej **rumunskimi** liberalci in ravno tako mej konservativci se prikazuje razkol. Več liberalcev in konservativcev je vsprejelo oficjalna mesta, dasi se o tem neso poprej dogovorili z vodnjami svojih strank. Kakor kaže se bode iz uskokov raznih strank osnova nova vladna stranka. Sedanji vldi so sprva prorokovali kako kratko življenje, a se zna dalje obdržati, ako se bode razkrojile doseganje stranke. Rusija je pa baje s sedanjo vlado še manj zadovoljna nego je bila z Bratiščanom.

Italijanski voj, ki ostane v Afriki se bode tako preustrojil, kakor treba za varstvo Massave in utrd pri Saati-ji. General San Marzano vrne se tudi v Italijo in bode poveljstvo v Afriki prevzel kak sedaj mu podrejen general.

Španjska zbornica zavrgla je s 154 proti 28 glasom predlog, da se pomilosté vsi politični zločinci. Sagasta se je izjavil, da dokler on ostane na krmilu, bode zavračali vsako obširno amnestijo. Vlada se boji, če bi se pomilostili razni rovarji, da bi potem zopet kje buknila ustaja.

Dopisi.

Iz Novega Mesta 11. aprila. [Izv. dop.] Naš okrajni zdravnik, g. dr. Razpet, že dlje časa hudo bolan leži. Dne 11. t. m. so ga obhajali. V poslednjem času pa je obolel tudi okrajni ranocelinik in ker razen teh dveh ni nobenega zdravnika v celem Novomeškem okraju, smo zdaj brez vsake zdravniške pomoči. Meščani zaradi tega podpisujejo prošnjo do vlade, da naj jim pošlje zdravnika ter ob jednem pričakujejo od županstva, da bode kaj ukrenilo. Ako ni drugače, naj se začasno oblubi nagrada iz mestne blagajnice, ker vendar ne moremo biti brez zdravnika. K vojaškim naborom je vlada poslala okrajnega zdravnika s Krškega, ki pa se je po naborih vrnil na svoje mesto, kjer je tudi potreben, ker je jedini zdravnik za celi Krški okraj. Res poslednji čas je, da se organizuje zdravniško služba v občinah in da dobimo okrožne zdrav-

XVII.
Starčka Bazarovljia razveselila sta se tembolj nenavadnega prihoda sinovega, čim manj sta ga pričakovala. Arina Vlasjevna se je tako preplašila in letala po hiši, da jo je Vasilij Ivanovič primerjal „jerebičici“: izpodrencani skot njenega kratkega krilca pridaval je, je v istini nekaj tičjega. A on sam je tudi le mrmlal in postrani utikal jantarni kadež svoje pipe in, zgrabivši si vrat, s prsti, vrtil je glavo, kakor da bi poskušal, ako se ga še drži in nagloma odpiral široka usta in se brezglasno smejal.

— Prišel sem k tebi za šest tednov, rekел mu je Bazarov: — delati hočem, zato te prosim, da me ne motiš.

— Obrat moj boš pozabil, tako te bom motil! odgovoril je Vasilij Ivanovič.

Izpolnil je svojo oblubo. Nastanivši sina kakor poprej v kabinet, skrival se mu je Malone in pridrževal ženo od vseh nepotrebnih izjav nežnosti. „Draga moja, govoril je, — o prvem prihodu Enjuške sva mu malo presedala, sedaj je treba, da sva bolj pametna.“ Arina Vlasjevna mislila je istotako, kakor mož, a mnogo ne imela od tega, ker je videla sina le pri obedu ter se v istini bala z njim začeti pogovor. „Enjušenka!“ rekla je, — on pa se niti ozrl ni, jecljala je že, ovijaje si krog

nike. Kako da zakon še ni potrjen, dočim je jednaki zakon za Češko že veljaven. — Včeraj sta se pripeljala gg. dvorni svetnik vit. Lorenz in deželni odbornik dr. Vošnjak ogledat si šolo na Grmu. Danes je bil izpit učencev in potem ogledovanje poslopij in zemljišč. Kakor slišimo, izrazil se je g. dvorni svetnik kako povoljno ob uspehih šole in pedagogični sposobnosti učiteljskega osoba. Šola ima letos že 20 učencev. Dokler je bila na Slapu, imela jih je največ 14. do 15. A število učencev se bode gotovo še pomnožilo, ko bodo ljudje videli na lastne oči, kako šola gospodari in daje najboljši vzgled umnega kmetovanja.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je predsedstvu podružnične cerkve v Britofu za zgradbo cerkve 200 gld.

— (Slovenski državni poslanci) bodo dobro zastopani v letosnji debati o državnem proračunu. V generalni debati razvijal bode, kakor smo že poročali, imenom slovenske delegacije poslanec prof. Šuklje slovensko stališče nasproti vladni politiki. Poleg tega so pri specijalni debati do sedaj upisani sledi Slovenci ter tudi gočovo pridejo do besede: Vilij. Pfeifer pri politični upravi, Hren pri državnih cestah, dr. Poklukar pri vodnih zgradbah, Klun pri „centrali“ naučnega ministerstva, Šuklje pri srednjih šolah, Poklukar pri „centrali“ poljedelskega in dr. Ferjančič pri „centrali“ pravosodnega ministerstva. Tudi pri onih naslovih, kjer je vsled velikega navala govornikov trebalo žrebanja, bila je sreča mila našim zastopnikom. Nadejamo se, da se jim ne izneveri tekmo razprave ter da rešijo vsi brez razločka nalogu svojo narodu v čast, domovini v korist!

— (Pisateljskega društva) občni zbor bode, kakor smo že poročali, jutri v soboto 14. t. m. ob 8. uri v steklenem salonu čitalniščem. Po želji zadnjega zabavnega večera (z dne 7. t. m.) pride na razgovor izdavanje Prešernovih poezij, torej kako važna točka, in zato pričakujemo mnogobrojne udeležitve. — Po občnem zboru bode pa zabavni večer, kojemu bode predsedovali g. H. Turk, čitala pa bosta g. Hugo in g. Podkrajšek.

— (Častno občanstvo). Kakor v Trebnjem je gospod Ludovik Golja, c. kr. okrajni sodnik, imenovan tudi v občini Velika Loka častnim občanom.

— (Osnova „bolnišnega in podpornega društva pomočnih uradnikov za Kranjsko“) je glede na priprave in delovanje tukajnjih pomočnih uradnikov gotova. Posvetovanje v tej zadevi vršilo se bode jutri zvečer ob 7. uri v gostilnici „k druženju“ v Kolodvorskih ulicah. Ker zamore postati vsakdo društvenik, ki kot pomočni uradnik službuje ali pri cesarskem, deželnem, mestnem uradu ali pri privatnem zavodu na Kranjskem, je želeti, naj bi se posvetovanja v soboto udeležili vsaj Ljubljanski pomočni uradniki.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnicami zboleli: 1 moški, 3 otroci. Ozdravela: 1 ženska.

prsta nit svojega pletila; „nič, nič!“ potem pa se je odpravila k Vasiliju Ivanoviču in mu govorila: česa hoče danes Enjuška za kosilo, scije ali boršča? — „Zakaj pa ga nesi sama vprašala?“ — „Bala sem se ga nadlegovati!“ Sicer pa se je Bazarov kmalu sam nehal zapirati: ljubav do dela ga je menila ter se izpremenila v otožno dolgočasje in prazen nemir. Neka čudna trudnost kazala se je v vsem njegovem kretanju, celo njegov hod, trd in predrzen, se je izpremenil. Nehal je sam pohajati ter jel iskati družbe, pil je čaj v gostilni, hodil po vrtu z Vasiljem Ivanovičem ter kadol z njim molčec; povprašal je tudi jedenkrat po otcu Alekséji. Vasilij Ivanovič razveselil se je iz prva te izpremeni, a veselje njegovo ni trajalo dolgo. „Enjuša me skribi“, tožil je natihoma ženi, „on ni le nekako nezadovoljen ali jezen, to bi še bilo; žalosten, otožen je — to je strašno. Vedno molči, da bi naju vsaj zmerjal; upada, tudi barva njegova ni dobra.“ — „Moj Bog! Moj Bog!“ šepetal je starka, „obešila bi mu vrečico z relikvijami na vrat, a on gočovo ne bi dovolil.“ Vasilij Ivanovič skušal je nekolikokrat najprevidneje vprašati Bazarova o njegovem delu, o njegovem zdravji, o Arkadiji . . . A Bazarov odgovarjal mu je prisiljeno in malomarno, in jedenkrat, videč, da otec previdno preobraže govor na nekaj drugega, rekел mu je jezno: „Kaj

Umrl: Nobeden. Ostane še bolnih 9 moških, 5 žensk in 9 otrok. Skupaj 23 osob.

— (Utonil.) Iz Novega mesta se nam piše dne 12. t. m.: Krka, ki teče v polukrogu okoli našega mesta, je že od nekdaj priljubljeno zabavi še naše gimnazijiske mladeži. Veslanje v čolnih, ta nevarna zabava, pa je zahtevalo že mnogo žrtev. Včeraj popoludne vozilo se je zopet več dijakov najboljše volje po vodi. Osmošolec Kolnik, živanjen in krepak mlad mož, imel je zase izpostavljen čolnič. Nesreča pa je hotela, da se je prav pod mostom, ki vodi iz Novega mesta v Kandijo, presegal in pal v vodo. Dasi so drugi čolni takoj pri hiteli, ni bilo mogoče utopljenca, ki je takoj izginol pod vodo, več rešiti in še le po 3/4urnem iskanju izvlekli so mrtvo njegovo truplo.

— (Štiridesetletnica vladanja cesarjevega) praznovala se je v Cerknici dne 11. t. m. Po cerkvenem opravilu bil je nagovor šolski mladini, katera je potem zapela cesarsko himno. V trajni spomin tega dneva zasadila se boleta dva drevoreda, „Fran Josipov drevored“ in „Elizabetin drevored“.

— (Iz Celovške okolice. Za koritnjak!) Pod tem naslovom čitamo v poslednjem „Miranu“: Slovenci v naših krajinah so od nekdaj kuhalili „kambo“ ali „koritnjak“ (po nemški „Steinbier“). Nihče jim tega ni branil ali jim nakladal davka. Kuhal ga je vsak kmet za domačo potrebo, za družino, in kdor ga sam ni kuhal, ga je od sosedja kupil kak sodček. Tako so imeli delavci na polji zdravo pijačo in neso pili smrdljivega žganja. Na jedenkrat pa je gosposka davek naložila na koritnjaka, in to je bil smrtni udarec za to nedolžno pijačo. Kmetje nemajo radi opraviti s finančnimi stražniki, tičali jih je tudi davek, in zato so kuhanje koritnjaka rajšči čisto opustili. Zdaj se kuha le še v Otočah. V veljavo pa je od tistega časa prišlo špiritožganje, ki ga morajo delavci vsak dan imeti, pri tem pa opešajo in se ga tako navadijo, da neso čez nekaj let za nobeno rabo več. Postajajo po žganjarijah, nadlegujejo ljudi na milodare, nazadnje pa je njih konec v bolnišnici ali pa norišnici, če ne celo v — ječi. To je zdaj celo že gosposka spoznala, da ne pojde tako naprej. Veseli nas, da se je deželni odbor obrnil s prošnjo na drž. zbor in na vlado, naj koritnjak zopet dava k oprosti. To bi bilo res dobro in potrebno, kajti še tako je mogoče žganjarski kugi priti v okom. Poljski delavci morajo po leti kako pijačo imeti; mošta je pri nas premalo, torej nam dajte koritnjak, da nam žganje vsega zaroda ne pokvari!

— (Bratovščina hrvatskih ljudib u Istri,) oziroma njen odbor, imel je dne 3. t. m. sejo, v kateri je razdelil 620 gld. podpore. Prošenjeno je bilo 1000, oziroma na denarna sredstva ugodil je odbor 38 prosilcem, dovolivši jim podpore od 40—10 gld.

— (Uzoren župan.) Iz Buzešine piše se „Našej Slogi“, kako je paševal italijanissimo Clarici z občinskim premoženjem. Mej drugim izterjal je vsoto 182 gld. 13^{1/2} kr., katere pa ni upisal v nobeno knjigo, temveč je mirno spravil v svoj žep.

hodiš vedno okoli mene kakor po prstih? Ta način je še hujši, kakor prejšnji.“ — No, no, no, saj ničesar nečem!“ odgovoril je hitro bledi Vasilij Ivanovič. Istotako brezplodna ostala so njegova cikanja na politiko. Začenši nekdaj povodom bližnjega osvojenja kmetov govoriti o napredku, mislil je, da bo izbudil sočutje svojega sina, a ta je ravnodušno rekel: „Včeraj šem šel mimo meje in slišal, da tukajšnji kmetski otroci mesto kake stare pesmi rujejo: „Čas prijeten se poraja, v srci se ljubav rodi“ ... to je tvoj napredek!“

Časih odpravljaj se je Bazarov v vas in ponavadi začel s kakim mužikom blebetati. „No“, rekal je, „povej mi, kaj misliš o življenji, bratec, kajti, pravijo, da ste vi vsa moč in bodočnost Rusije, z vami začela se bo nova doba v zgodovini, — vi nam bodete dali pravilen jezik in zakone“. Mužik ali ni ničesar odgovoril, ali pa je odgovoril slične besede: „A mi moremo ... tudi potem, seveda ... kak položaj imamo, na primer ... — „Povej mi, kaj je vaš svet?“ prekinjal je Bazarov: „ali je to oni svet, ki stoji na treh ribah?“

— To je, dragi, zemlja stoji na treh ribah, objasneval je mirno, s patrijarhalnim dobrodušjem mužik, a nad našim svetom, to je znano, je gospodska

*) Pravljice ruske govore, da stoji svet na treh ribah.

Iz občinske blagajnice pograbil je 1529 gld. 62 kr., a za ves ta izdatek ni imel drugega razloga, nego, da si je klobuk kupil. Bil je to izvestno jako drag klobuk, tem dražji, ker Clariči ničesar nema, da bi se občina mogla odškodovati.

— (Premembe v Lavantinski škofiji) G. Martin Gabere, kaplan pri sv. Magdaleni v Mariboru, pride za kaplana na Vransko; g. Jak. Kavčič, kaplan v Ribnici, k sv. Magdaleni v Mariboru; g. Anton Pernat, kaplan v Brežicah, postane provizor ekspoziture v Planini; g. J. Dekorti, kaplan v Šoštanji, pride za kaplana v Brežice; g. Val. Mikuš, kaplan v Celji, za II. kaplana v Konjice; g. Mat. Stoklas, kaplan v Konjicah, za kaplana v Majšperk; g. Martin Stolc, kaplan v Čadramu, za kaplana k sv. Rupertu v Slovenskih goricah; g. Ivan Stajnko, kaplan v Majšperku, za kaplana v Čadram; g. Fr. Arnuš, kaplan pri sv. Rupertu v Slovenskih goricah, za kaplana na Prihovo, in g. Anton Petek, kaplan pri sv. Martincu pri Slovenskih goricah, za kaplana v Ribnico. Gosp. Fran Zdolšek, kaplan na Vranskem, stopi začasno v pokoj.

— (Tatvina.) V cerkvi v Laškem trgu strlje nepoznan tat tružico za milodare in pobral iz nje ves drobiš. — Še drznejna tatvina pa se je zvršila predpreteklo noč v Ljubljani. V gospoda Briskega gostilni v Florijanovih ulicah najel je nepoznan mož sobo za prenočišče. Mej sobo in Briskega stanovanjem bila so samo jedna vrata, katera je ločovala mejo tem, ko je gospodar imel opravka z gosti, ulomil ter ukradel dve uri z zlatima verižicama, 40 gld. denarja in revolver.

— (Kmetijsko predavanje v Črnučah) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc v nedeljo 15. t. m. popoludne po cerkvenem opravilu v šolskem poslopiji.

— (Občina Šoštanjska) upeljala je pasj davek, po 2 gld. za vsacega psa.

— (Strela) udarila je dne 11. t. m. v Ulmovo vincearijo na Zaletini v Zavraški župniji. Poslopje pogorelo je do tal.

— (Od sv. Lovrenca v Slovenskih goricah) piše se „Slovenskemu Gospodarju“, da je pretekli torek ondu bila močna slana, čez dan hladno, zvezcer ob 6. uri pa grom, silen dež in toča, da je bilo vse belo.

— (Iz Zagreba) dobili smo naslednjo objavo: Atlas za hrvatsku povestnicu od Vječoslava Klaića upravo je štampom izšao. Sadržaj mu je ovaj: Tumač kartam, četrnaest štampanih strana u velikoj osmini. — Karte: 1. Hrvatske i srbske zemlje (Pannonia, Dalmatia) za rimskoga vladanja. 2. Hrvatska i Srbija za kralja Tomislava god. 925. 3. Hrvatska za Petra Kriesimira god. 1069. 4. Hrvatske i srbske zemlje oko god. 1300. Bosansko kraljestvo za Stjepana Tvrtka I. god. 1390. 6. Hrvatska i Bosanski pašaluk g. 1606. — Omanje karte i tlorisi: Tloris Dioklecijanove palače. Kneževina Koceľova oko g. 870. Župe u Hrvatskoj oko godine 1069. Razvitak republike Dubrovačke g. 1120 do 1451. Tloris grada Zagreba od g. 1368. Ilirske pokrajine za francuzkoga cara Napoleona I. g. 1811.

volja, zato ste vi naši očet. In čim strožji je gospod, tem bolje je mužik.

Zaslišavši nekdaj tak odgovor, pomigal je Bazarov z ramama ter se obrnil v stran, mužik pa je šel svojo pot.

O čem si govoril? vprašal ga je drug mužik srednjih let in mračnega obraza s praga svoje koče, ki je bil prisoten pri njegovem pogovoru z Bazarovom. — O zaostalih plačilih, ali ne?

— Kaj plačila, bratec moj! odgovoril je prvi mužik in v njegovem glasu ni bilo nič več patrijarhalnega dobrodušja, temveč nasprotno čula se je nekaka malomarna surovost: — govoril je z meno — tako, ker ga je jezik srbel. Saj je znano, gospod! Ali morebiti kaj razume?

— Kaj bo razumel! odvrnil je drugi mužik in pomahnil s čepicami, ter odvezavši pasove, jela sta govoriti o svojih opravkih in potrebah, Oj! Bazarov, ki je prezirajoč pomigal z ramama, ki je znal govoriti s kmeti (kakor se je hvalil prepričajoč se s Pavlom Petrovičem), ta samosvestni Bazarov niti čutil ni, da se jim je zdel nekak bedak ...

Konečno si je vender našel opravek. Nekdaj prevezaval je v njegovi prisotnosti Vasilij Ivanovič kmetu ranjeno nogo, a roki tresli sta se starčku in zavezni ni mogel zvezati. Sin mu jo pomogel, in odsljek podpiral ga je v njegovi praksi, neprenehoma

Atlas za hrvatsku povestnicu stoji 1 fr. 50 n., s poštarinom 1 fr. 60 n. Dobiva se u štampariji C. Albrechta Starijega. Izvanjski naručitelji mogu se obratiti i na samoga autora Vječoslava Klaića, Zagreb, Ilica 82.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 12. aprila. Papež bral danes v sv. Petra cerkvi obdan od tujih škofov mašo, pri katerih je bilo navzočnih 15.000 romarjev, meji temi 5000 avstro-ugarskih. Romarji predili ovacijo papežu, kateri jim je podelil svoj blagoslov.

Berolin 12. aprila. „Post“ zatrjuje, da je kancelarska kriza končana in da se je cesarica udala ugovorom Bismarckovim. Cesarica da je prijela kancelarja za obe roki in z ginenim glasom vskliknila: „Svoje hčere sreče žrtvujem na domovine altar.“ „National-Ztg.“ pa piše, da se položaj ni nič izpremenil.

Pariz 12. aprila. Blazen človek ustrelil je danes trikrat z revolverjem proti Elizeske palače ograji. Ko so ga prijeli, izjavil, da je s strelnanjem hotel opozoriti predsednika Carnota na svojo nesrečo.

Berolin 13. aprila. „Norddeutsche Allgemeine“: Ker se je cesarju sapnik zožil, nastala je potreba, da se cev v grlu premeni. Novo cev uložil je dr. Bergmann. Cesar se vsled tega v obče ne počuti slabje, vendar je ostali del dneva ostal v postelji.

Pariz 13. aprila. Volilni shodi v Maubeuge, Tourcoing in Armentieres izrekli so se za kandidaturo Boulangerjevo. — „Republique Française“ vidi v agitaciji za Boulangerja atentat na ustavo, zatorej mora vlada predlagati zakonite naredbe za obrambo republike.

Šopronj 12. aprila. Danes ob 1/47. uri zjutraj bil tukaj hud potres. Postelje so se zibale in veliko oken se je potrlo. Mlaj potresu bila je severovzhodna proti jugovzhodu. V Siegendorfski cukrarni popadali so delavci vsled sunka na tla. V Železem (Eisenstadt) se je baje več hiš podrlo.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalej.)

V. Poglavlje. — Oblastva in postopek. Prva stopinja.

§ 19. Skrbeti, da se izvršuje krošnjarski zakon v prvi stopinji, dolžnost je političnih upravnih oblastev prve stopinje (obrtnih oblastev).

Dajati dopustilo za krošnjarstvo, podaljševati krošnjarsko dôbo ter dajati dopustilo za pomočnika (§ 13.) ima pravico tisto obrtno oblastvo, v katerega okraji ima prisilec svoje prebivališče.

Predno kdo dobi dopustilo za krošnjarstvo v obmejnem okraji, mora dobiti za to privoljenje od finančnega oblastva.

Kazenski postopati pri prestopkih krošnjarskega zakona, izimši one slučaje krošnjarstva s tiskovnimi izdelki, ki so pridržani kazenskosodnemu pristojnemu oblastvu, ima pravico ono obrtno oblastvo, v katerega okraji se je izvršil prestopek.

smejoč se sredstvom, koja je sam nasvetoval, in otcu, ki jih je takoj uporabljal. A zasmehovanja Bazarovlja nikakor niso motila Vasilja Ivanoviča, veselila so ga celo. Držeč svojo zamašeno spalno sukujo z dvema prstoma in kadeč poslušal je z zadovoljstvom Bazarova in čim več zlosti je bilo v njegovem govoru, tem dobrodušneje se je smejal njegov srečni otec, kazaje vse svoje črne zobe. Tudi ponavljal je časih tope, časih brezmiselné izreke, in na primer, v teku nekolikih dnij je povsodi in vedno rekjal: „a, še je za deveto uro!“ le radi tega, ker je njegov sin, zvedavši, da je hodil k jutranji službi božji, rabil ta izraz. „Hvala Bogu! nehal je glavo povešati!“ šepetal je svoji soprog: „ozmerjal me je danes zjutraj, da je bilo veselje!“ In misel, da ima takega pomočnika, navdušila ga je in polnila s ponosom. „Da, da,“ govoril je kaki stari krevlji v moškej sukni in s kičko na glavi, izročaje jej steklenico Guljardove vode ali zobnikovega mazila: — vsako minuto moraš Boga hvaliti, da gostuje moj sin pri meni: na sam učen in novejši način te bode odslej zdravili, ali razumeš, kaj je to? Francoski cesar, Napoljon niti ta nima takega zdravnika.“ Žena pa, ki je prišla tožit, da jo je „kakor na rokah vzdignilo“ (pomena teh besed sicer sama ni razumela), se je le priklonila in segla v nedrije, kjer je imela štiri v vozeli rute zavita jajca. (Dalej prih.)

§ 20. V tistin siucajin, v katerih kaznivo dejanje poleg prestopka krošnjarskega zakona ute-meljuje tudi prestopek proti zakonu o državnih pripadkih (§ 17.); nadalje takrat, kadar se nakopiči več prestopkov, od katerih jeden spada v pristojnost političnega, drugi pa v pristojnost oblastva za državne pripadke, pozvano je vsako rečenih oblastev, da izvršuje uradno svoj posel v svojem področji.

V slučajih, omenjenih v § 17., zadnji odstavek, ima pravico kaznovati samo ono oblastvo, ki je pozvano soditi in kaznovati prestopke proti zakonu o državnih pripadkih.

Druga stopinja.

§ 21. V drugi stopinji ima skrbeti politično deželno oblastvo, da se izpolnjuje krošnjarski zakon.

Določevati, kdaj bi bilo po § 14. tega zakona izimno dopuščeno rabiti tovorno živino ali naprežene vozove pri krošnjarstvu, ima pravico za vsako upravno ozemlje politično deželno oblastvo.

Njemu je tudi pridržano, ako po svojem preudarku spozna za prikladno, odobriti krošnjarske knjige tamkaj na omejeno dôbo (§ 7.), določiti rok, v katerem naj bi bilo dopuščeno krošnjarju krošnjariji v njegovem upravnem ozemlji ter se vračati v isti kraj.

Najvišja stopinja.

§ 22. V tretji stopinji ima skrbeti notranje ministerstvo, da se izpolnjuje krošnjaski zakon. Ono tudi postopa kazenski pri prestopkih tega zakona.

Ako se predmet zajedno tiče področja kakuge drugega osrednjega oblastva, to se je z njim sporazumi.

Prepovedovati krošnjarstvo v mestih in združiličih (§ 10.) ter dajati in odtegovati posebna olajšila za določene kraje (§ 12.) ima pravico trgovinsko ministerstvo v sporazumu z ministerstvom notranjih stvari.

Pritožbe o krošnjarstvu.

§ 23. Odrečnim razsodbam v krošnjarskih stvarih pristaviti je razloge.

Proti razloki (razsodbi) obrtnega oblastva prve stopinje ima prosilec pravico obrniti se v času štirinajstih dnij s pritožbo do političnega deželnega oblastva, predpostavljenega obrtnemu oblastvu.

Proti razloki političnega deželnega oblastva more se v času štirih tednov pritožiti na ministerstvo notranjih stvari.

Pritožbo je poslati onemu oblastvu, katero je razločilo (razsodilo) v prvi stopinji.

Proti dvema jednakom govorčima razsodbama ni nobene nadaljnje pritožbe.

(Dalje prih.)

Siguren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trče vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomaganja slastju do jedij in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll“ v Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpoljuje po poštenu povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaju, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahteva se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

7 (13-5)

Loterijne srečke 11. aprila.

V Pragi: 86, 90, 39, 32, 57.

Umrli so v Ljubljani:

12. aprila: Martin Rebol, užitniški paznik, 66 let, Kravja dolina št. 22, za plučnico. — Jera Dostal, klučarja žena, 39 let, Gradišče št. 14, za jetiko. — Marija Špan, črevljarja žena, 54 let, Dunajska cesta št. 8, za jetiko.

V deželnej bolnici:

11. aprila: Marija Prek, gostjija, 58 let, za kapom. — Luka Mrak, delavec, 48 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. aprila	7. zjutraj	726.9 mm.	0° C	brevz.	megl.	1-10 mm.
	2. popol.	725.0 mm.	10° C	sl. vzh obl.		
	9. zvečer	727.0 mm.	3° C	sl. szh obl.		dežja.

Srednja temperatura 45°, za 4-6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	gld. 78.35	včeraj —	danes
Srebrna renta	80.65	—	80.70
Zlata renta	110.75	—	110.70
5% marčna renta	93.05	—	93.05
Akcije narodne banke	863.—	—	865.—
Kreditne akcije	270.10	—	270.30
London	126.80	—	126.85
Napol.	10.03 ^{1/2}	—	10.04
C. kr. cekini	5.97	—	5.97
Nemške marke	62.30	—	62.32 ^{1/2}

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Državne srečke iz 1. 1864	100	"	166	"	"
Ogerska zlata renta 4%	97	"	25	"	"
Ogerska papirna renta 5%	5	"	05	"	"
5% štajerske zemljišč, odvez. oblig.	105	"	"	"	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	118	"	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	"	20	"	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	"	—	"	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	"	80	"	"
Kreditne srečke	100	gld.	181	"	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	103	"	"
Trammway-društ. velj. 170 gld. a v.	213	"	75	"	"

Zaloga piva v Krškem

iz slavne pivovarne

bratov Reininghaus v Gradci.

Podpisana uljudno naznanjata sl. občinstvu, da s 15. aprilom t. I. odpreta svojo za ogromnega in eksportnega piva

iz lednice, ravno tako tudi

piva v steklenicah.

Vsekogostilničar bodo gotovo raje jemal pivo iz lednice, nego ga naročal po železnici, ki ga takoj točiti ne more. (273-2)

Priporočata se najujudnejše

s spoštovanjem udana

A. Jugovic & A. Janež.

Marijaceljske kapljice niso nikako tajno sredstvo. Njihov sestavine navedeno so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vseki steklenici.

Pristne v skoro vseh lekarnah.

SVARILO! Pristne Marijaceljske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posmehajo. — **Da so pristne,** mora vsaka steklenica imeti ručec zavitek z **gorjenje varstveno znakom** in z **navodom, kako rabiti**, ki se pride vseki steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni **H. Gusek v Kromerizi**.

Pristno imajo: **V Ljubljani:** lekar Gahr, Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — **V Postojni:** lekar Fr. Baccareich. — **V Škofiji Loka:** lekar Karol Fabiani. — **V Radovljici:** lekar Aleksander Roblek. — **V Rudolfovem:** lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann. — **V Kamniku:** lekar J. Močnik. — **V Črnomlju:** lekar Jan. Blažek. (789-27)

Tujiči:

12. aprila:

Pri **Slonu:** Winter iz Kladiva. — Wettach, Bischof, Zirnlaib, Clemensievic, Littrot, Zemen, Hayden, Hocke, Fessel, Reichl, Steinberger z Dunaja. — Stockl iz Budimpešte. — Eisler iz Kaniže. — Dettelbach iz Gradea. — Molinc iz Tržiča. — Selonatti iz Trsta.

Pri **Malléi:** Schiffi iz Monakovega. — Maruzzo, Godina, Freiszleder, Leitner, Makšo, Bach, Sternthal, Adamš, Ziegler, Grünberg z Dunaja. — Vilnay iz Budimpešte. — Klanent iz Brna. — Guttman iz Trsta.

Pri **južnem kolodovoru:** Faidiga, Čuk iz Pulja. — Slabnik iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarji:** Obersud z Divače. — Releč iz Gorenjega.

Pri **Virantu:** Perjatel iz Rudolfovega. — Nachtigall iz Loža. — Volčič iz Loža. — Merher iz Dolenje vasi.

Na Najvišje povelje Njega c. k. Apostolskega Velečastva.

Bogato oskrbljena in po c. kr. loterijsko dohodni direkciji garantovana

XXV. DRŽAVNA LOTERIJA

za civilno blagodejne namene.

10.215 dobitkov v skupnem znesku 207.400 gold.,

107.400 gold. v enojni papirni renti — in 100.000 gold. v gotovini.

Žrebanje bude nepreklicljivo dne 3. maja 1888.

Srečka velja 2 gold. avstrij. velj.

Natančne določila obseza žrebalni načrt, kateri se zastonj dobi pri oddelku državnih loterij, mesto, Riemergasse 7, 2. nadstropje, v Jakoberhof-u, kakor tudi pri mnogobrojnih razpečevalnih organih.

Srečke razpošiljajo se vožnjine prosto.

Na Dunaji, meseca februarja 1888.

Od c. kr. loterijske dohodne direkcije, oddelek državne loterije.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.